

Zwolle, 8 december 2024 ADVENTSKRANS
Vandaag kijken we uit naar de terugkeer van Jezus Christus

De brief van Paulus aan de Filippenzen, hoofdstuk 1

1Paulus en Timotheüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen; 2genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus. 3Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; 4immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, 5wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. 6Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus. 7Zó van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende genade. 8God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.

9En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, 10om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, 11vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God.

Tekst: Filippenzen 3:20-21 Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.

Gemeente,

Willen wij eeuwige burgers in Gods glorievolle koninkrijk zijn of niet? Dat is het kernpunt van onze Adventsviering!

We raken gestrest door zoveel politieke schermutselingen en oproepen voor verkiezingen, en de black Friday reclames zijn bijna een plaag van verduistering tegenover de boodschap van de eeuwige Advent.

Als kind vond ik de vermelding van Advent mysterieus, totdat de betekenis van het Latijnse woord één keer in de godsdienstles werd uitgelegd: de goddelijke tijd, die volgens de profetie zou aanbreken: tweeduizend jaar geleden wachtte de schepping op Jezus, onze Verlosser, de Heer.

En vandaag kijken we uit naar zijn terugkeer, en dit vertellen we en geven we door aan andere mensen! Dat is een van onze taken, terwijl we hoopvol op Hem, op zijn wederkomst wachten.

Dit is wat de apostelen en de eerste christenen deden en al diegenen die in de loop van de kerkgeschiedenis trouw zijn gebleven. Wij weten niet hoeveel generaties er zullen komen voordat de Koning terugkeert, maar nu moeten we standvastig de missie vervullen in de omstandigheden waarin wij leven. In de Advent, hier en nu, bereiden wij ons voor op het hemels burgerschap, door genade en geloof!

Broeders en zusters! Jezus' redding betekent niet alleen het reinigen van onze zielen van zonde, maar ook het volledig herstellen van ons lichaam!

Zo heeft God ons als hele mensen geschapen: in de eenheid van lichaam en ziel, en zo blijft Hij ons als mens zien. Het lichaam is niet de mens op zich, maar de ziel is ook niet de mens op zichzelf. En Jezus heeft zowel onze ziel als ons lichaam verlost van de krachten van zonde en dood en zal ons volmaakt herstellen. Kunnen we op deze manier naar de inhoud van het geloof kijken? En *geloof*, zoals Hebréeën 11 beschrijft, is "vertrouwen in wat niet *gezien* wordt".

Gemeente! We zien uit naar deze Christus: de Verlosser die het vergankelijke en het ellendige, het tijdelijke en het sterfelijke verheft en verandert.

Wanneer Jezus terugkeert, zal Hij de wereld herscheppen. We zullen hem dienen in een volmaakt lichaam - net als zijn herrezen lichaam!

Dat is onze hoop, dat we burgerrechten hebben in de hemel. We zijn op weg naar huis, of onze Heer komt ons halen, en dan gebeurt er iets wonderbaarlijks met ons dat we ons nu niet eens kunnen voorstellen: het gaat om de vervulling van het leven.

De vervulling van het leven is niet een of andere mistige dagdroom, vlees en bloed zullen een realiteit zijn! In den beginne, voor de zondeval, wist de mens niet wat de dood was. Hij kende alleen het leven. ***Wij kunnen ons geen leven zonder dood voorstellen. In de wereld die we kennen, heeft alles het stempel van de dood, alles draagt het teken van vergankelijkheid.*** Wanneer Jezus terugkeert, zal Hij "onze zwakke (vernederde) lichamen veranderen naar Zijn glorieuze lichaam." Ons voorland is de hemel. Jezus zal de hemel op aarde brengen. Hij zal deze wereld herscheppen, en de wereld zal opnieuw het toneel zijn van Gods heiligheid, heerlijkheid, goede wil, liefde en leven: het zal weer stralen in de glorie, waarvan God aanvankelijk zei dat het goed was.

Gemeente, bij de Hemelvaart wordt een belofte gedaan: de Koning zal op een dag terugkeren. *"Deze Jezus, die van u in de hemel is opgenomen, zal komen zoals u hem naar de hemel hebt zien opvaren."* Handelingen 1:11. Zodat hij in heerlijkheid zal terugkomen zodat iedereen het kan zien. De apostel Paulus zegt: *"Wij verwachten de Heer Jezus Christus als Redder"* uit de hemel. *"Van daaruit zal hij komen om te oordelen over de levenden en de doden"*, zegt de Apostolische Geloofsbelijdenis op basis van de Bijbel. Hij verklaart in het openbaar, dat degenen die gerechtigheid van Hem hebben ontvangen, met Hem zijn in eeuwige heerlijkheid; en degenen die Hem hebben verworpen, zullen voor altijd worden verworpen. **Hij zal terugkeren tot de Zijnen als Verlosser.** De verlossing is volmaakt voltooid: de wereld wordt herschapen en onze lichamen zullen in volmaakte glorie herrijzen.

Gemeente, we moeten ook denken aan Satan. De vorst van deze wereld benadert miljoenen mensen die vatbaar zijn voor verleiding met verschillende valse beloften, leugens en halve waarheden, geld en oorlogen! Hij wil goedgegelovige mensen op alle mogelijke manieren ontmoedigen om in de realiteit van het eeuwige leven te geloven. Hij wil zijn volgelingen laten geloven dat de lichamelijke dood het einde van het leven van de mens is. Daarom moet er goed gebruik van gemaakt worden, het leven moet maximaal worden genoten, want met de dood houdt dit alles op. Helaas gelooft het grootste deel van de mensheid deze valse, satanische bewering. **Satan** probeert de aandacht van mensen af te leiden van hun ziel naar hun lichaam. Hij beweert dat de eeuwigheid voor hen niet bestaat.

De apostel Paulus gebruikt een speciaal woord voor vijanden van het kruis van Christus, die vroeger vrienden waren en daarna tot haat overgingen. Ik vraag me af waarom?

Misschien schonken ze er geen aandacht aan toen Christus zei: "Wie mijn discipel wil zijn, moet zijn kruis opnemen". De Hongaarse schrijver András Visky vertelt over het Gevangenenkamp Latesti: Priester Patrascu tekent kruisen in de sneeuw, en majoor Livezeanu spoort die sneeuwkruisen op en schopt en trapt de kruisen een voor een kapot...

Sommige mensen zagen het christendom als een goede kans, een alternatieve hulpbron, of ze werden vijanden omdat ze teleurgesteld waren. Mensen raken teleurgesteld in een andere christen, ze zijn teleurgesteld in de kerk, ze zijn teleurgesteld in priesters, ze zijn teleurgesteld in een of andere religieuze instelling –

Laten we eerlijk zijn: ze zijn teleurgesteld in *God* omdat Hij Zijn werk niet doet zoals van Hem verwacht wordt. En hoe je het ook noemt – politieke correctheid, secularisatie – we zien vandaag de dag nog steeds hoe gemakkelijk het is om een vijand van het kruis van Christus te zijn en in de verlokkingen te geloven, bijvoorbeeld volgens de algoritmen van Tik-tok, etc.

Ook de situatie van de apostel Paulus moet genoemd worden, de vervolging van christenen kon men niet verbergen. In Damascus is er nog steeds veel ellende in onze dagen. Wij denken aan pater Selimian en zijn gemeente in Aleppo, afgelopen jaar hebben we hier in deze gemeente voor hen gecollecteerd. Paulus staat soms onder huisarrest, zit soms (jarenlang) in de gevangenis – en zijn situatie is vrij hopeloos. Maar misschien waren het de Filippenzen die hem het best begrepen toen hij schreef: 'Ons koninkrijk is in de hemel', want hier gebruikt hij een speciaal woord dat op vele manieren kan worden weergegeven: ons burgerschap, onze constitutionele orde, onze burgerrechten, ons burgerschap.

En de Filippenzen moeten dit juist begrepen hebben, want toen Paulus in hun stad werd aangeklaagd en gevangengezet, werd hij snel vrijgelaten omdat hij had geklaagd over de onwettige vervolging, op grond van zijn Romeinse burgerschap. Het geval van de Romeinse burger moest worden behandeld in strikte overeenstemming met het Romeinse recht. Misschien kunt u die referentie nu gebruiken.

Maar Paulus heeft het over iets anders. In de hemel is ons vaderland, zegt hij, dat wil zeggen, als we burgers van de hemel zijn, hoeveel meer hoop kunnen we dan hebben, dat onze zaak zich zal richten op dat uiteindelijke goede, dat het hoogste goed nabij zal worden gebracht. Een groot licht zal worden gezien over degenen die in duisternis wandelen, en dat groot licht zal schijnen over degenen die wandelen in het land van de schaduw van de dood.

Dit gaat elke korte aardse geschiedenis te boven. Door de Filippenzen te vinden en lief te hebben, proefde Paulus de goede smaak van Gods liefde.

De brief aan de Filippenzen is een dankbrief. Geboren in vreemde omstandigheden, werd hij geschreven door een gevangene, een vervolgte christen, aan wie geschenken werden gezonden vanuit Filippi, aan de oostelijke rand van Europa, door christenen die hem niet vergaten, maar voor hem baden en hem steunden. Deze kerk in Filippi was de eerste christelijke gemeenschap in Europa en werd gesticht door de apostel Paulus zelf. Zowel Paulus als de Filippenzen kenden en beoefenden die christelijke geest die het Europese christendom tegenwoordig zo vaak vergeet – dat we christenen in onze broederlijke liefde

stevig moeten dragen, want als we onze broeders en zusters in het geloof vergeten, als we niet aan hen denken, hoe komt onze kracht en aandacht dan bij iemand anders?

Als iemand niet om zijn broer en zijn naaste geeft, hoezal hij dan voor een vreemdeling zorgen... Twee dagen geleden lieten twee gevluchte Oekraïense soldaten een derde metgezel achter, die van de vriesdood werd gered door een kat die ze bij zich hadden. Hij heeft zijn leven te danken aan de Roemeense bergredders, en hij zal zeker dankbaar zijn. Het is bitter om soldaat te zijn in een wrede oorlog, en opgeroepen te worden op basis van staatsburgerschap.

Terugkerend naar Paulus, is de brief van Paulus vol dankbaarheid en hoop en verlangen - een dankbetuiging aan de Filippenzen die hem in zeer moeilijke omstandigheden hebben geholpen. En ook daarin zit iets Advents: in het donkere uur, in tijden van afranselingen, vernederingen en leegte, wanneer men menselijkerwijs gesproken alleen maar kwaad kan verwachten, komt de attente gave van een gemeenschap. Ze vergaten hem niet, maar behielden hem in hun liefde. Gemeente, soms is het genoeg om dat te weten, dat je niet wordt vergeten. Denk soms ook aan de gehechtheid van dieren aan hun eigenaren...

Dierbare broeders en zusters!

Met Hemelvaart en Pinksteren begon het tijdperk van de Kerk, de grote vergadering van Gods volk en familie. Het evangelie van Jezus Christus wordt gepredikt, en wie zich bekeert, sluit zich aan bij Gods volk. Dit gebeurt ook op dit moment, en er worden ook vandaag in onze gemeente ambtsdragers, ouderlingen en diakenen aangesteld. In de Advent verwacht Christus van ons dat we zijn zoals Hij, de dienende knecht des Heren. Laten we ons leven daarop aanpassen.

Broeders en zusters! Vergeet niet degenen die lijden, vergeet uw medechristenen niet, vergeet het kruis niet, vergeet de glorieuze Christus niet. Kerst markeert het begin van de lange dienst van ons leven!

Er staat ons een oorlogskerst te wachten, omdat veel mensen niet willen dat de vrede komt. Het is aantoonbaar een absurde situatie. Maar de wereld moet ook weten dat Christus de Vredevorst is en dat wij, gewone burgers, samen met de wereldleiders, allemaal uit genade leven. Wij hebben net gezongen: "Verwacht de komst des Heren, o mens, bereid u voor: **reeds breekt in deze wereld het licht des hemels door**. Nu komt de Vorst op aard, die God zijn volk zou geven; ons heil, ons eigen leven vraagt toegang tot ons hart."

Wij wachten dagelijks op de Verlosser, de Here Jezus Christus. Amen